

**Præjudicielt spørgsmål**

Udgør det en krænkelse af princippet om ligebehandling, som forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, og som er anerkendt i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår og i direktiv 2002/73 om ændring heraf<sup>(1)</sup>, som omarbejdet ved direktiv 2006/54/EF<sup>(2)</sup> af 5. juli 2006, når en national retsforordning (nærmere bestemt artikel 60, stk. 1, i lov om social sikring) som følge af deres demografiske bidrag til den sociale sikringsordning anerkender retten til et pensionstillæg for [org. s. 15] kvinder, der har fået biologiske eller adopterede børn, og som i henhold til en hvilken som helst ordning under den sociale sikringsordning modtager bidragsbaserede ydelser i form af alderspension, enkepension eller pension ved varig uarbejdsdygtighed, mens mænd, der befinder sig i en tilsvarende situation, derimod ikke indrømmes en sådan ret?

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23.9.2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 269, s. 15).

<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).

---

**Sag anlagt den 13. juli 2018 — Republikken Slovenien mod Republikken Kroatien****(Sag C-457/18)**

(2018/C 399/27)

*Processprog: Slovensk***Parter***Sagsøger:* Republikken Slovenien (ved M. Menard)*Sagsøgt:* Republikken Kroatien**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 2 TEU og artikel 4, stk. 3, TEU.
- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF.
- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 4 og 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), sammenholdt med samme forordnings artikel 13.
- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat artikel 2, artikel 4 og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning.
- Republikken Kroatien pålægges straks at bringe de nævnte overtrædelser til ophør.
- Republikken Kroatien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Slovenien har gjort de følgende anbringender gældende til støtte for sit søgsmål.

Det første anbringende:

Republikken Kroatien nægter at iagttage retsstatsprincippet, hvilket er en af Den Europæiske Unions grundlæggende værdier (artikel 2 TEU), idet den ensidigt har tilsidesat den forpligtelse, der blev indgået under processen for tiltrædelse af Den Europæiske Union, om at overholde voldgiftskendelsen og dermed respektere den grænse, der er fastsat heri, samt har tilsidesat de øvrige forpligtelser, der følger af kendelsen.

Det andet anbringende:

Republikken Kroatien har tilsidesat sin forpligtelse til loyalt samarbejde med Den Europæiske Union og med Republikken Slovenien som omhandlet i artikel 4, stk. 3, TEU, idet den ensidigt nægter at overholde de forpligtelser, der påhviler den i henhold til voldgiftskendelsen, og samtidig forhindrer Republikken Slovenien i fuldt ud at udøve sin suverænitet over visse dele af sit område som omhandlet i traktaterne. Republikken Kroatiens adfærd bringer virkeliggørelsen af Den Europæiske Unions mål i fare, herunder fredsopbygning og en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, og målet med Unionens bestemmelser vedrørende medlemsstaternes område (artikel 4, stk. 3, første afsnit, TEU). Republikken Kroatien forhindrer ligeledes Republikken Slovenien i at gennemføre EU-retten på hele sit land- og havområde samt i at handle i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med de afledte bestemmelser om medlemsstaternes område (artikel 4, stk. 3, første afsnit, TEU).

Det tredje anbringende:

Republikken Kroatien har tilsidesat Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, navnlig bestemmelserne om gensidig adgang i overensstemmelse med artikel 5 og bilag I. De bestemmelser, der siden den 30. december 2017 har fundet anvendelse på Republikken Kroatien og Republikken Slovenien, tildeler 25 fiskerfartøjer fra hver af disse stater fri adgang til den anden stats territorialfarvand som afgrænset i henhold til international ret, dvs. i henhold til voldgiftskendelsen. Republikken Kroatien forhindrer Republikken Slovenien i at udøve sine rettigheder inden for rammerne af disse bestemmelser og tilsidesætter herved forordningens artikel 5, idet (i) den nægter at anvende bestemmelserne om gensidig adgang, (ii) den nægter at anerkende gyldigheden af den lovgivning, som Republikken Slovenien har vedtaget i denne forbindelse, og (iii) den ved systematisk at sanktionere de slovenske fiskere forhindrer disse fiskeres frie adgang til de territorialfarvande, som Republikken Slovenien blev tillagt ved voldgiftskendelsen af 2017, og a fortiori til de kroatiske territorialfarvande, som er omfattet af anvendelsesområdet for bestemmelserne om gensidig adgang.

Det fjerde anbringende:

Republikken Kroatien har tilsidesat Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011. Uden Republikken Sloveniens tilladelse ledsager kroatisk politifartøjer kroatisk fiskere, som fisker i slovensk farvand, hvorved de forhindrer de slovenske fiskeinspektører i at udføre deres kontrol. Samtidig udsteder de kroatisk myndigheder bøder for ulovlig grænsepassage og ulovligt fiskeri til de slovenske fiskere, som fisker i det slovenske farvand, som ifølge Republikken Kroatien tilhører den. Republikken Kroatien giver endvidere ingen oplysninger til Republikken Slovenien om de kroatisk fartøjers aktiviteter i slovensk farvand, således som forordningen kræver. Herved forhindrer Republikken Kroatien Republikken Slovenien i at udføre kontrol af de farvande, der henhører under Republikken Sloveniens suverænitet og jurisdiktion, ligesom den ikke respekterer Republikken Sloveniens enekompetence over sine territorialfarvande som kyststat, og Republikken Kroatien tilsidesætter således forordning (EF) nr. 1224/2009 og (EU) nr. 404/2011.

Det femte anbringende:

Republikken Kroatien har tilsidesat og tilsidesætter fortsat Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks). Republikken Kroatien anerkender ikke den grænse, der blev fastlagt ved voldgiftskendelsen, som fælles grænse med Republikken Slovenien, den samarbejder ikke med Republikken Slovenien med henblik på overvågning af denne »indre grænse«, og er ikke i stand til at sikre en tilfredsstillende grænseovervågning, hvorved den tilsidesætter forordningens artikel 13 og 17, samt forordningens artikel 4, som kræver, at grænsen fastlægges i overensstemmelse med international ret.

Det sjette anbringende:

Republikken Kroatien har tilsidesat og tilsidesætter fortsat Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning, som finder anvendelse på medlemsstaternes »territorialfarvande«, således som disse er fastlagt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i De Forenede Nationers Havretskonvention af 1982 (UNCLOS) (direktivets artikel 2, stk. 4). Republikken Kroatien afviser voldgiftskendelsen, som har foretaget en sådan fastlæggelse, og inkluderer derimod de slovenske territorialfarvande i sin maritime fysiske planlægning, hvorved den følgelig forhindrer en tilpasning af kortene over Republikken Slovenien og dermed tilsidesætter direktivet, navnlig dets artikel 8 og 11.

---

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 16. juli 2018 — AV, BU mod Comune de Bernareggio**

(Sag C-465/18)

(2018/C 399/28)

Processprog: italiensk

**Den forelæggende ret**

Consiglio di Stato

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: AV, BU

Sagsøgt: Comune de Bernareggio

**Præjudicielt spørgsmål**

Er princippet om etableringsfrihed, princippet om forbud mod forskelsbehandling, ligebehandlingsprincippet, princippet om fri konkurrence og princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed, som omhandlet i dels artikel 45 TEUF, 49-56 TEUF og 106 TEUF, dels artikel 15 og 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt det i disse artikler fastsatte proportionalitetsprincip og rimelighedsprincip, til hinder for nationale bestemmelser såsom artikel 12, stk. 2, i lov nr. 362/1991, hvorefter ansatte på et kommunalt apotek har fortrinsret i tilfælde af overdragelse af ejerskabet af dette apotek?

---

**Appel iværksat den 18. juli 2018 af Forbundsrepublikken Tyskland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 8. maj 2018 i sag T-283/15, Esso Raffinage mod Det Europæiske Kemikalieagentur**

(Sag C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Processprog: engelsk

**Parter**

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved Rechtsanwältin P. Klappich og C. Schmidt)

De andre parter i appelsagen: Esso Raffinage, Det Europæiske Kemikalieagentur, Den Franske Republik og Kongeriget Nederlandene

**Appellanten har nedlagt følgende påstande**

— Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 8. maj 2018 i sag T-283/15 ophæves.